

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	6 frt.
Fél évre	3 frt.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Egyes szám ára: 15 krajczár.	
Előfizetni csupán a kiadóhivatalnál lehet B.-Gyarmaton.	

Kiadásnál pénzek, reklamációk és hi-
datások a kiadóhoz intézendők.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HÍRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

A lap szellemi részére s a nyilttérre
vonatkozó minden költségek a szer-
kesztőhöz küldendők.

Hirdetések díja: 6t basáhos petitor
5 kr. — Nagyobb és többzetű hírde-
tések jutányosan eszközöltnak.

Bélyeg minden beiktatásánál 30 kr.

Nyilttér garmond ára 20 kr.

Előfizetési felhívás „Nógrádi Lapok” 1885-ik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Egész évre	6 frt.
Fél évre	3 frt.
Egy negyedre	1 „ 50 kr.
Egy hónapra	— „ 50 kr.

Az előfizetési pénzek egyedül a kiadóhoz szel-
mezve, — legcélszerűbben postautalvánnyal —
a nyomtatandó példányok s pontos szétküldés tekin-
tetéből, mielőbb beküldendők.

Kék László, **Horodth Danó,**
kiadó s leltalajdonos. fel. szerk.

Észrevételek

a honti egyesült ellenzék végrehajtó bizottságának fel-
hívására.

A Honti Ellenzék október első napi szá-
mában, a honti egyesült ellenzék végrehajtó
bizottsága, felhívja Bars, Esztergom, Hont és
Nógrád megyék jobb- és baloldali ellenzékét,
hogy kapcsolódják egy testbe, álljon be egy
erkölcsi szövetségbe, egy párt fálánxba, oly
szóval, hogy egyesült erővel támadják meg
és győzzék le a kormánypártot.

A honti ellenzék magának tulajdonítja a
kezdeményezés dicsőségét is a két ellenzék
egyesülése tárgyában; és az ő példájukon in-
dultak volna gróf Apponyi és Szilágyi Dezső
képviselők, az ország déli részeinek meghó-
dítására.

Minthogy én azon meggyőződésben va-
gyok, hogy napjainkban, a szabadelvű párton
kívül más kormányképes párt lehetetlen: igen
ohajtának, a javaslatba hozott egyesült ellen-
zéki párt életrevalóságáról bővebb meggyő-
ződést szerezni; s ez okból felhívom az álta-

lam igen tisztelt bizottság tagjait, hogy ezen
nagy fontosságú kérdést a nyilvánosság itélő-
széke előtt vitassuk meg.

Hogy magunkat tájékozhassuk, szükséges
mindenekelőtt a pártokat, úgy a multban vala-
mint a jelenben jellemeznünk.

1848 előtt létezett egy conservatív gyny-
néven pecsovicus párt, mely az akkori kor-
mány pártját képezte. És létezett egy szaba-
delvű párt is, melynek élén Deák, Kossuth s
mindazon kitűnő férfiak állottak, kik a népet
sok százados szolgásgától megmenteni, s a
jogegyenlőséget a haza minden polgárára ki-
terjeszteni ohajtották. Ezen párt műve az
1848-ki alkotmány.

A történelemből tudjuk, hogy ezen sok
honfivérbe került alkotmánytól, az absolutis-
mus 1849-ben a nemzetet megfosztotta; mig-
len Deák Ferencz bölcsesége azt 1867-ben
viszra szerezte.

Ezen gondviselés szerű férfiú volt az, a
kinek sikerült az uralkodó ház és a nemzet
közti, a kölcsönös érdekek alapján a békét
helyre állítani; és a mi csodával határos,
az 1848—9-iki gyászos események után, a szí-
vek nemes érzelmeit a nemzetben úgy föl-
költetni, hogy a világ legűszintebben tisztelt
és szeretett fejedelme, ez idő szerint a magyar
király.

Deák Ferencznek és pártjának nagy föl-
adatot kellett megoldaniok. A pragmatica
sanctiót, mely a közös monarchia többi álla-
mait, a magyar királysággal igen lazán kö-
tötte össze, meg kellett világos törvény-
nyel magyarítani. Ez az 1867. XII. törvény,
a melyhez hasonlót alkottak az osztrák csá-
szárságban is, minthogy ez nemzetközi tör-
vény a monarchia két állama között.

Ezen törvény megalkotásánál tekintetbe
kellett venni az európai érdekeket is; mert
kelet ma is rendezetlen állapotban van. A török
napról-napra tehetetlenebb, az orosz pedig
nagy Péter császár óta Konstantinápolyra s a
Dardanellákra les, hogy Europa első tengeri
hatalmasságává s ezzel annak urává váljék.
Ezen törekvés ellensúlyozására, kelet térszo-
szédásában, Európának első rangú nagy hata-
lomra van szüksége; s így a béke megköté-
sénél, a magyar-osztrák monarchia nagy hatal-
mi állását biztosítani kellett. A végzetes április
14-iki detronisatio, s a közös monarchia kettő
szakítása, idegenítette el tőlünk 1849-ben An-
golországot.

De szüksége van a magyar nemzetnek is
arra, hogy a monarchia két államában, a fegy-
veres és békes védelem eszközei, a kül és had-
ügy, a megkoronázott és alkotmányosan ural-
kodó király kezében legyenek összpontosítva;
mert az absolutismus, évtizedek hosszú során
szövetkezett a nemzetiségekkel a magyar al-
kotmány elnyomására; és a nemzetiségek föl-
bujtásából oly veszély keletkezett, melyet csak
a királyi hatalom háríthat el rólunk. Hosszu
időre s a korona folytonos támogatására van
még szükségünk, míg a magyar állameszme
elpusztíthatlan gyökereket fog verni, és a
magyar politikai nemzetiség uralma végleg
biztosítva lesz.

Ezen nagy célok utólrérésére, fődolog volt
az uralkodó ház bizalmát megnyerni, s meg-
győzni arról, hogy annak érdeke a magyar
nemzet érdekével egy és azonos van, hogy
vagy együtt virágozzunk, vagy együtt vesszünk;
mert a pangermanismus a Hohenzoller, a
pánslavismus pedig a Romanov uralkodó há-
zaknak fogva rózsákat teremni; s így azok

TÁRCZA.

Szüretlen.

Zeng a szedők vig dalja
Le a szőlőhegyről.
Szédő lányok édes ajka
Zeng a szerelemről.

Daloljatok szédő lányok,
Daloljatok hárlek!
Salvembem is a szerelem
Emlékei ének.

En is szerettem egykoron
Igazán és hiven
A szerelem örömei
Töltötték be szívem.

En most e szív olyan üres,
Oly pusztá elhagyott;
Mint amelyben mindég csak a
Sötét bánat lakott.

De őre most a bánattal!
Hisz szüret van máma;
Lám e legény hogy megtánczol
A taposó kádba.

Tánczolj legény! hagy csurogjon
A szőlőnek nedve;
Sok búsongót az derít majd
Tülpírocs kedve.

Nekem meg a szőlő leve
Kábitó szer lészen,
Melynek mámore alatt a
Fájdalmat nem érzem.

Vigan tehát szédő lányok!
Daloljatok szépen;
Elmúlt édes szerelemről
Zengjétek dalt nekem!

Szomorú nász.

— Pokoraváló vagy, rossz vagy. Gonosz a lelked
Nem törődöl az édes szőlő boldogságával.

— De édes anyám lelkem, ha nem szeretem azt
a legényt.

— Te kis görce te; mit tudsz te abba, hogy mi
az a szerelem.

— Nekem is van szívem, az én szívemnek is van
szava. Arra kell hallgatnom.

— Ne fecsej. Az anyád szavára kell hallgatnod.
En neveltelek, én adok kenyeret, én parancsolok.

— Visbe ölöm magam. elveszttem magam, a vi-
lág csúfja leszek, de annak a legénynek még se leszek
a felesége.

— Elég legyen. Öltözz fel, felledd a pártát az-
tán előre.

— Nem, nem, nem!

A szegény Erzsikének annyi erő van most a szá-
vában, olyan villám a tekintetében, olyan elszántság
szép gúmbolyú aroán, hogy az édes anyja egy pill-
anatra meghökkenve áll meg előtte, és farkán akad
a szó; két-három percz is beletelik, míg parancsoló
szavával újra kezdheti, hanem ekkor aztán minden be-
tűje egy hangzik, mint a menydörgés.

— Nem-e? Te toprongyos, te semmi, te rossznak
toremtett isten csudája te! Adj hát az istennek, hogy
egy derék legény rád votette a szemét, és magához
emel. Azt hiszed, hogy azok az urfiak, a kik körül-
járak, majd elvesznek feleségtől. — A bizony; jó
volnál szeretőjüknak. Csókra, ölelésre kellenél, de be-
csületos szándéka egynek sincs. Paraszt szőlőknek pa-
raszt gyermeke csak arra jó, hogy gonoszra térítsék,
elveggyék a becsületét, aztán eldobják a szemétre.
Majd elhallgattatnak én azzal a drágálatos urfiakkal,
a kik kedvéért elcsúfálkodtak minden keresménye.

det. Kiforgatták az eszed, szived; elvakítottak, és bi-
zony nem álltál bebotorkálni a pokolba.

— Senki se leszek, de a vőlegényemésem. Nem
szeretem. Utálom, mint a bűnmet; nem nem nézhetek
a szemé közé.

— Nem! Nesze! Nesze!

És a szegény leány meggörnyedve, fuldokolva
tűri az ütést Szép srőke haja szerte omlik, és anyja
marékra szedi balkezével, a jobb keze öklével meg
egy üti, a hogy csak bírja.

— Nem szereted! No hát majd megszerettedem
én veled!

— Üssön agyon édes anyám, de én nem vétke-
tek az isten ellen. Haldokló testemmel én nem léphe-
tek az oltár elé. Ne kényszerítsenek. Naplementig meg
fogok én halni. Halasszák el márol azt az esküvőt.

— Hallgass! Egy szó se legyen több. Majd ki-
gyógyítom a betegséget belőled. — „Nesze!”

És újra kezdődik az ütés.

Most már könyve se hull a leánynak, egy szava
sincsen, egy boszus tekintete se. Fajét vállá közé
huzza, lecsúggeszti a földre, összezengorodik minden
tagja és úgy tartja az ütéshez. Az anyának tajték
képződik viczorgó fogai között, a két szeméből mint
a szikra tűze, úgy fénylik a villám, tenyeréből a mint
iszonyu erővel öklöbe szorítja, körmei vért karmolnak.

— Nesze, nesze!

Üti a hogy bírja; egyet, kettőt, százat. Melle
gyorsan sibil mint a gőzgép; aztán az istózatos dűb,
izgatottságban kimerülve hanyatlik a karosszékbe, egész
teste idegesen rángatózik, petyhüdt ajkai alig hallha-
tán mormogják még akkor is: „Nesze, nesze!”

Erzsike pedig megtörve térdel előtte:

— Jól van, oltár elé megyek azzal az emberrel.

— „Szereted-e ezt a hajadont, a kít készen
tartasz?”

de, a Habsburgház és a magyar nemzet ellen van irányozva.

Örömmel tapasztaljuk, hogy megértettek benyújtott; és az uralkodó háznak régi elfoglalt tagjai is, őszinte bizalommal közelednek a magyar nemzethez. Ha pedig a magyar nemzet a szeretett királylyal, nem mulékony rokonszenvből, de kölcsönös érdekből egy akaraton van: akkor a nemzet biztonságban él; mert a közös monarchia hatalma a közös fejedelem kezébe van letéve, a ki azt nem fordíthatja a maga érdekére, a magyar nemzet ellen. Az osztrák nemetségeknek van hová gravitálnia; háta mögött van a nagy német nemzet: de a magyarnak a nagy világban e hazán kívül nincsen számára hely.

A deákpárt mint az 1867. XII. törvény megalkotója, napjainkban még a personal-uniót is visszautasítja, és azt kivihetlenné a magyar nemzetiségre nézve veszélyesnek tarja, mindaddig, míg kelet alkotmányos államokká át nem alakul, és a külső hadügyet egy választott közös államfőre nem bizza, és ezzel véglegesen le nem számol az oroszszal, és azt Konstantinápolytól örökre el nem távolítja, és a panlavismus, helyesebben pánrussismus kérdése Europa napirendjéről le nem tűnik. Mig ez megtörténik: a magyar állam eszmét, a magyar politikai nemzetiséget, és a hazai ipart nagy gondnal kell ápolnunk, hogy szent István birodalma egységes, erős és gazdag állam-má fejlődjék, mely a maga lábán is biztosan megállhasson. Ez a deákpárt politikája.

A balközép-párt, az 1867. XII. törvény, nyel szemben a personal-unio alapjára állt, és hét évig csépelte az üres szalmát; és ezzel a deák-pártot megszibbasztotta, és arra kényszerítette, hogy a parlamenti többség megszerzése végett, kénytelen volt a conservatív párttal és az ultramontanokkal is szövetségre lépni. Ezen természet ellenes szövetség alkotásai azután, sokszor sem hus sem hal nem valának, és Deák szelleme az idegen elemek bevegülése által, a pártban elmosódott.

Tudjuk, hogy midőn a conservatív pártbeliek őt vezérüknek nevezték: bizalmas környezete hallatára oda nyilatkozott, hogy az ördög az önök vezére, de nem én.

Megtörtént, hogy a jezsuiták befogadása

kérdésében, a deák-párt Nógrádban is a jezsuiták érdekében szavazott.

Végre a balközép meguntván a meddő harcokat, az 1867. XII. törvény alapjára állt, és ezzel kormányképes párttá alakult; és szövetségre a deák-párttal, fölvetve a szabadelvű párt nevezetét. Nem az érdemtel Tisza multjában megrovást, hogy elvtagadást követelt volna el; mert a deák-párt és balközép, ugyanazon törzsnek két erőteljes ágát képezte. A balközép, — mely a hazának a kiegyezkedési törvényénél is nagyobb függetlenséget követelt, de folyvást a pragmatica sanctio alapján állott — nem lehetett a testvér-pártnak elvi ellenzéke. Hanem az már megrovást érdemel, hogy a balközép-párt koronázás után a deák-párttal nem szövetségre, és a helyett a personal-unio alapján, kormányképtelen ellenzékké alakult, a deákpártot a conservatívoknak kiszolgáltatta és szabadelvű jellegétől megfosztotta. Amde a két testvér-párt egyesülete által a hiba jóvá lett téve, és Tiszának ezen tényle a haza hátlására érdemes.

A közép-párt megalakulása után a conservatívok elváltak a deák-párttól. Többször megkísérelték báró Sennyey vezérlete alatt zászlójukat kibontani: de önálló és tekintélyes conservatív párttá nem alakulhattak, és ma a jobboldali ellenzék képezik. Hogy mit keres e pártban Szilágyi Dezső, azt a szabadelvűek nem értik. Talán a tárczáját keresi, de nem jó helyen keresi; mert azt a szabadelvű táborban vesztette el, és ott meg is találhatja.

A balközép párt egy része a szélső balpárthoz csatlakozott. Ezen párt is két árnyalatot foglal magában. A negyvennyolcas-párt a derék Irányi vezérlete alatt a personal-unio alapjára áll; a függetlenségi-pártnak pedig még a personal-unio sem kell, hanem szent István birodalmának teljes függetlenségéről álmodozik. Ezen párt tagjai tisztelekre méltó ábrándozók, de nem gyakorlati politikusok.

A pártok ezen jellemzése után azt kérdezzük, miként képzei magának a végrehajtó bizottság, a két ellentétes ellenzéknek közös és kormányképes párttá alakítását? A jobboldali ellenzék conservatív és részben ultramontan-párt. Közjogi tekintetben a kiegyez-

kedési törvény alapján áll, melyet a szélső bal mindkét árnyalata föltétlenül vissza utasít; más tekintetben pedig a democratiának elvi ellensége. A baloldali ellenzék még a szabadelvű pártnak is elvi ellenzéke: hát hogy áruljon az egy gyékényen az ultramontanokkal a conservatívokkal, a kiknek vezére gróf Apponyi Albert?

Hát uraim ne pazarolják Önök szép tehetségeiket és idejüket egy képtelen politikai-párt megalakítására; mert fából nem lehet vas karikát csinálni. A conservatívok agyafurcsága nem fog sikerülni. A baloldali ellenzék mind jobban be fogják látni, hogy őket a jobboldaliak a kocsijuk rúdjaához be akarják fogni igavonóknak; hogy azután az ő segítségükkel kormányra jutván, elmondhassák Petőfiel, hogy ha fölültet az fejed tetejére, majd kirúgom szolgafogadatot.

Nincs természetesebb kormány-párt mint a mely a közép-pártok egyesüléséből származik; mert főleg ott vannak a mérsékletes, a higgadt gondolkozási elemek; míg a fanatizmus, a féktelenség a szélső pártokon gyakran megfészkeli magát. Igen hálás szerep vár ily közép párt létezésével, mindkét oldali ellenzékre. Ne törekedjenek a bárszonszékerek: hanem vegyék kereszt tűzbe a kormányt és pártját, ha az ő meggyőződésük szerint az egyenes útról letér. A haza válságos napjaiban, a keleti kérdés megoldása idején, a bujtogatással összekötött új pártalakulás nincs a maga rendén. Ha a mai középpárt fölbomlik: akkor két nagy párttá, t. i. conservatív és szabadelvű párttá fogunk átalakulni, mint ez az alkotmányos királyság mintasorságában Angliában van. Mindkét pártnak mélyen alkotmányosnak és hazafiasnak kell lennie; és a nemes verseny a körül fog forogni, hogy az egységes magyar nemzet folytonos és fokozatos haladását, melyik párt lesz képesebb biztosítani. Az oly parlament, mely párttörédekekből áll, nem igen irigylendő. Elég bajt okoz ez Ausztriában. A monarchia fentartása és biztonsága megköveteli, hogy Magyarország kormánya elvi alapokon nyugvó erős pártra támaszkodhassék.

Ha a tisztelt bizottság igénytelen soraimat válasza méltatja: szívesen folytatom a polemiát, remélve, hogy az a választó polgárok fölvilágosítására fog vezetni.

Bodnár István.

A gazdakongresszus után.

Ismeretes e lapok t. olvasói előtt a mozgalom, melyet a magyar gazdák ország végrehajtó bizottsága létrehozott a czéltól, hogy agrarius bajainkból egy vagy más úton kilábalni segítsen. A kongresszus, a mi a tagok számát és tekintélyességét illeti, sikerültnek mondható, mert úgy a hazai, mint a külföldi mezőgazdák számos tekintélye foglalt helyet a budapesti új városbana díszes tanácskozó termében.

Volt igen sok szép és tartalmas beszéd, magyar, francia és német nyelven; elő letek sorolva számos bajai úgy a magyar, mint a szomszéd tartományok földbirtokosainak; volt panasz a tengerentúli versenyre, mely megsemmisítéssel fenyegeti közép Európa termelő államait, de sőt a magunk túltermelése és egyik okánál állítottat a mostani válságnak; szóval minden el lett mondva, — joggal e vagy nem, — csak a baj orvoslására mondatott vajmi kevés, és a mi mondatott, abban is elágazók voltak a vélemények, és a sok szép és okos beszédnek végre is az lett a rövid kivonata, hogy biz a mi kedvünkért sem, Francia, sem Németország nem fog saját érdekei ellen cselekedni, és így valószínűleg csakis a jó leten kegyessége és a magunk józan-sága segíthet rajtunk, ha ugyan még nem késő? A négy napon át tartott értekezlet végre megszűlt az — egeret! . . . mely az alábbi határozati javaslatban lett összefoglalva, melyet Apponyi Albertgróf egy nagyszabású beszéd után nyújtott be.

A mezőgazdák nemzetközi értekezletében helyesli az előadó (dr. Gaál Jenő) javaslatait, és azok érvényesítése czéljából:

1. A m. kir. kormányhoz, melynek védnöksége alatt tartotta ülését, azt a kérdést intézi, hogy a többi

— Szeretem!

Melég, igaz érzés, boldogság bangzik a legény szavából.

— „Szerete e ezt a legényt ki kezében van?”

— Szeretem . . .

A vén asszonyok ott a padsorokban összedugják fejeiket, sugnak, bugnak, — hogy nini: „mondott is valamit az a leány, meg nem is.”

Alig lehet hallania szavát, talán nem is eszükzik az az istentelen, csak úgy motyog a szájával . . .

— A biz' édes komámasszony megliása, — kutyamaca házaság lesz ez. Nem adok neki egy esztendő.

— Nem én egy betet se, jegyzi meg Sára komámasszony; — a tiszteletes ur is figyelmeztethető, hogy hangosabban szóljon az ur ezine előtt.

— Tudná csak, hogy nem szeméremből teszi. Beszög a gyárban az urfiak körül ugrott nagyokat; táncba, nótázásba ugyancsak bírta.

Megindul a lakodalmi nép hazafelé. A megjegyzések elől kezdődnek. „De becselt a szeme.” „De sápadt a menyasszony.” „Egy kis pirosító nem ártott volna.” „Ugy áll rajta a ruba, mint a szénás boglya.” „A hol is, a pártját meg mindjárt elveszti.”

Lassan, szomorúan hallag a becselt arcú szép menyasszony a vőlegénye oldalán, a ki gyöngéden, szeretettel szól hozzá, és titokban megszorítja kezét.

— Erzsikém, angyalom, most már az enyém vagy!

— Az vagyok.

— Nagyon szeretlek.

— Köszönöm kedmednek.

— Te is szeretsz engem.

Csak szívet után tud szólni a leány. Hosszu időbe került, míg kigondolta, hogy mit is kell most erre válaszolni.

— Felcségté lettem, hűséget esküdtem . . .

Megkezdődik a lakodalmi zaj, megzendül a zenés, rákezdik a táncot.

Kora délután a menyasszony hirtelen rosszul lesz, bevezetik egy kis szobába . . . a háznép igyekszik megnyugtanni a vendégséget, hogy csak mulasson tovább, nincs semmi baj Erzsike csak elszédült, mindjárt jobban lesz és visszatér.

Sajgó Bandi egyedül marad fiatal feleségével.

Az még sápadtabb most mint volt. Reszket minden izé, két szeme beüvegesedik, és a mint leveti magát a kanapéra, úgy marad ott fekvé, mint egy halott. Az ura oda simul mellé!

— Fáradt vagy. Megártott a tánc . . .

— Az . . .

— Rosszul érzed magad, beteg vagy?

— Az . . .

— Hivassak doktort?

— Nem . . .

— Kis angyalom, édes; nézz rám, vedd rám a szemed ölelj, csókolj meg, mondd, hogy szeretsz, az enyém vagy . . .

— Kedved . . .

— De hát mi lett? Szólj hát ne kínozz. — Nem szeretsz.

Az asszony, férje felé fordítja homályos tekintetét: — Nem tehetek róla . . .

Sajgó Bandi meghökkenve hátrál. . . Mit mond ez az asszony? Láz beszél belőlle. . . Beteg? . . . vagy esztét vesztette el? . . .

Erzsike folytatja. — Mást szerettem. . . Mérget ittam. . . Meg akartam halni még az esküvő előtt; . . . bűnömnek szörnyű bünbűdése az, hogy túl kellett élnem. Bocssáson meg . . .

K. V.

érdeklött államok kormányaival kellő uton érintkezésbe lépve, azokat felkérje, hogy szakküzségeik értékesen utján a javasolt intézkedések keresztülvitelének módjait megvizsgáltsanak.

2. Saját elbűnbűt megbizsa azzal, hogy hasonló irányú társadalmi működés folytatása végett állandó nemzetközi bizottságot alakítson, mely minden további teendő fölött határozni fog és magát a szükséghez képest kiegészítheti.

Hogy kilátásaink a jövőre nézve még a jelennél is aggasztóbbak, azt az előadó dr. Gaál Jenő alapossan mutatja ki, midőn rámutat úgy az egyesült államok, valamint Canada, Keletindia, Oroszország és a Laplata államok megmérhetlen — de még nagy részben használatlanul beverő — gabonatermőterületeikre, melyek már a legközelebbi jövőben is sokkal inkább figyelembe veendőek lesznek, mint jelenleg: a távolabb jövőben pedig Ausztrália, továbbá az Amerikában Afrikában nem rég felfedezett ama területek, melyek a gyarmatosítás voltaképpen csak ezontul fog megindulni, nagyon számba veendő nyers termelésre lesznek képesek és így nincs kilátás arra, hogy ezen verseny már a közelebbi jövőben ellensúlyoztathassék, ha az általunk be nem látható időnkig nemcsak mai erejével jelentkezik, de minden valószínűség szerint folyton erősödni fog.

S mit ajánl dr. Gaál Jenő arra nézve, hogy ezen közgazdaságtunkat vékonyászattal fenyegető versenyyel megküzdhesünk?

„A jövő állandó verseny kilátásaival szemben a középeurópai államok közgazdaságában létesíteni kell, vagy a mennyiben már meg van, fenn kell tartani a termelés főágai között a helyes arányokat; a mezőgazdaságot pedig oda kell fejleszteni, hogy az a termelő szabad akaratának lehetőleg alávetett, iparszerű és üzletes magasrendű foglalkozás legyen, melynél a kultúra a verseny öregbedésével lépést tartván, ezt folyton ellensúlyozhassa. A haladás eszközeit e részben a szakértelm és a munkaerők fejlesztése, a megfelelő tőkebefektetés, a helyes munkafelosztás és munkaegyesítés, s minden létező termelési, társadalmi és állami tényező kellő viszonyba hozott' célúdatos tervszerű felhasználása képezik.

Mind szép ez, mind helyes és szívesen aláírhatja minden nemzetgazda, ámde fájdalom, ezen elvek már nem ma hangzhatnak először a gazdák körében, s bár belátja minden józan gondolkodó gazdasza ezen elvek helyességét, szükségét, s örömmel létesítendő is azokat, ha a „hadviselés” hoz szükséges három kolléktából csak egygyel is rendelkezhetnek! Mert mind ezen helyes elveknek megtestesítéséhez legelőször is pénz, még pedig sok pénz, lenne szükséges, mert annélkül bizony semmire sem mehetünk, s hol vegyük azt ma? hol van az olcsó kölcsön, a melynek befektetését mai keserves viszonyaink között kibírná gazdaságunk? De nemcsak a pénz hiányzik, hanem hiányzik a szakértelm, a kellő intelligencia is különösen kisebb gazdaságaink legnagyobb részénél, ezen elvek okos életbe léptetésére. Ennek tehát hosszú idő kell, ezt gyorsan keresztülvinni lehetetlen, még ha pénz állna is mindenkinél rendelkezésre, s így, ha áll az, a mit dr. Gaál Jenő mond, t. i. e válság vége beláthatatlan, s az még fokozódni fog a közel jövőben, akkor azon alakulás alig fogna rajtunk segíteni.

Hát csak működjenek a nemzetgazdák az államok s azok polgárai jólétén tovább is; kiértsenek meg minden módot arra nézve, hogy a földbirtokos osztály képes legyen hazafiúi, családi és állampolgári kötelességeit továbbra is megfelelni, ámde meggyeszerű közgazdák, földművelők ne várjuk be a notalán azon utakon elérendő könnyebítést hanem miután tényleg benne vagyunk a bajban, melyből ha a nemzetgazdák kiségitenek is, ha t. i. megtalálják az Ariadne fonál végét, mely a labirintusból kivezet, az nem egyhamar leendő, s ha mi üszetett kézzel várunk erre, nagyon könnyen odalukadunk ki, hogy dobogó ütnek kis — talán ócsin vére árán szerzett — birtokunk fölött, s ezen azután sem nemzetgazda, sem állam nem segítenek!...

Nézetem szerint két főpontban foglalkozhat össze teendőnk e válság tartama alatt és pedig:

1. Igyekezzünk gazdaságunkat lehetőségig átalakítani s a termelést a jószágtermesztéssel összehangzásba hozni; földjeinket jól művelni, okoskodni trágyázni, hogy kisebb területekről kisebb előállításai költség mellett nagyobb termést állíthassunk elő, s

2. Lépünk egész elhatározottsággal a takarékoság útjára; ne költsünk többet, de költséesebbet mint mennyi jövedelmünk van, s ezt következetesen vive keresztüli kiálolandunk nagyobb bajok és veszteségek nélkül a labirintusból, s nem kerül idegen kézre az a vagyon melynek tulajdonosa, az ugynevezett közép osztály, hivatva van ma is mint volt a múltban, — a maga erejéből fenntartani, ezt a szép ezt a sok — ennél nagyobb — vihart is átélte — hazát! — O. —

Felhívás Nógrádmegye gaz laközönségéhez!

A m. kir. 6 ik huszárezred parancsnokság, 2483. sz. a. intézett átiratával arról értesítette a nógrádmegyei gazdasági egyesületet, hogy az ezred számára

szükséges pót lovakat, Nógrádmegye területén közvetlen a tenyésztőktől ohajtja bevásárolni.

A lötenyésztés emelését kiválóan előmozdító ezen intézkedés sikerét biztosítani ohajtván, felkérve Nógrádmegye gazdaközönségét, miszerint megragadva a kedvező alkalmat, már is kiváló minőségű lovakat ezen vásárra tömegesen behozni el ne mulasszák, anynyival inkább, mert a kellő siker esetében, a közvagyonosságot emelő ezen lövásár, jövőben állandósíttatni stelváltva B. Gyarmat, Losoncz, Szécsény és Szirákban ohajtatnék megtartani.

Ezen lövásár folyó évben november hó 9 én B. Gyarmaton lesz megtartandó; bevásároltatni fognak ez alkalommal oly háti lovak, melyek a m. kir. honvédség használatára alkalmasak, tehát azok, melyek élénkebb véralak, erős és rövid láb, széles szűg, rövid izmos hát és könnyű terfogatú járással bírnak.

A lovak megkivántató magassága 155—166 centiméter.

A kor az 5 évtől a 8 évig terjedhet.

A vételár 245—350 forint esetleg magasabb.

A nógrádmegyei gazdasági egyesület felfogva ezen lövásár horderejét, miért is midőn az ezuttal először lesz megyénkben megtartandó, egyezsersmind külön díjazásokkal is ohajtja azon tenyésztőket buzdítani s jutalmazni, kiknek a vásárra behozott lovai a bevásárló bizottság által dícséretre érdemeseknek fognak találni, mely czélból 20 darab aranyat becsátott kiküldött bizottsága rendelkezésére.

Felkérem végre különösen azon községek előljáróit, hol a lötenyésztés már is virágzásnak örvend, miszerint jelen felhívás a legterjedtebb módon közhírré tévén, egyuttal használnak oda, hogy a kis tenyésztők ezen lövásáron tömegesen vegyenek részt, valamint a lötenyésztő gazdaközönséget arról is értesítsék, hogy az idejében tett bejelentés esetén a lövásár tartamára esetleg szükséges istállókról a gazdasági egyesület titkári irodája gondoskodni kézik.

B. Gyarmat, 1886. október hó 9 én.

Fáy Árpád,
gazdasági együleti titkár.

H i r e k.

Hymen. Jánoska Béla hagyati körjegyző e hó 27-én vezeti oltárhoz Strajberger Irén kisasszonyt Tótmarokházán. — Weisz Jónás és neje Sarolta leányknak, Horovitz Károly budapesti kereskedővel folyó évi november hó 4 én d. u. 1 órakor saját házukban tartandó esküvőjére rokonaikat és barátaitak tisztelettel meghívják.

A fekete vízi híd alapmunkálatai folyamatban vannak. A híd vaszerkezetű lesz 17 méter feszítávassággal. Mindkét hídfő betonból készül. A munkálatot megakasztotta az alapászat ellepő talaj víz, melyet néhány napig 2 szivattyú buzott ki. A hídnak jövő évi május haváig kell elkészülnie.

A jövő év húsvétije április 25-ére esik. Ily késő húsvét nem volt 1734 óta, s az ilyesmi csak 1943-ban fog ismétlődni.

Az országos kiállítás folyó évi november hó 4 én fogják ünnepélyesen beüzni. Az ünnepélyen jelen lesz a trónörökös pár is. Matlekovics Sándor kiállítási elnök körlevelet intézett az összes kiállítókhöz, melyben felszólítja őket, hogy miután a kiállítás november első napjaiban beüzatik, a szabályzat értelmében tárgyaikat nov. 5. és 20 dika közt szállíttassák el és esetleges pénzbeli kötelezettségeiknek a magyar országos banknál október végéig tegyenek eleget.

Tisza Kálmán miniszterelnöksége tízedik évfordulójának ünnepélyét a kiküldött bizottság november hó 29-ik napjára tűzte. A bizottság e nagy esemény emlékére érmekeket fog veretni, ezenkívül az ünnepelt férfit multjának és jellemének emlékeit képekben fogja megörökíteni.

A menyecskek harca. Két csinos fiatal menyecske egy közfelfaluban mult esteütközött azon vitatkozott, hogy melyiküknek van tűzebb szeme. A vitának az lett a vége, hogy 23 cserépedényt vagdaltak egymás fejébe.

Halálozás. Plachy László Hontmegyének sok éven át volt tisztviselője élete 80 ik évében Kóváron okt. hó 21 én elhunyt. Temetése e hó 23-án ment végbe. Jó ke neki!

Pánszláv világ. Maholnap nem Türocz Szent Márton, hanem Német Lipcse lesz a pánszlávok főfészke. A Zelvena gyűlése után — mint tudomásunkra esett — írja a T. H. — Valasek Pál nyitrai ügyvéd és muzsáradók, Krno János, az egyetemről pánszláv üzemeltető miatt kicaptak s most meg Nyitrából pofonokkal kiérbrudalt ügyvédjelölt, Lacziak a pörböt evang. papi tisztitól megfosztott köznigráti aipost, ki ez idő szerint Csohországban tanárkodik és még vagy két cseh tanár Német-Lipcse és Zselezónn áttittek fel a tanyájokat. Eltávoztunk után is él „szellemek” a német lipcsei felöltött lakosok egyetemlyikében. A város „arany ifjúsága ban” élő „szontek”, élő Cyrilek és Methodok vannak, a kik természetesen pánszláv apostolok, ha világossá nem, sőtőtben. — A vezetők aszonyi viganó mögö bujnak. E szoknya mögöl aztán lelkes bixtatást találnak — nem a ló nyelv. hanem a pánszláv érzelmeik ápolására nézve. A csodálatos a dologban csak az, hogy a viganó mögö bujtakat egy bizonyos helyen hazafi vakságban szonvédők nem látják, vagy nem látják jónak észrevenni. Elég a dologból annyit, hogy a „lót nyelv és irodalom ápolása czéljából Türocz Szent Mártonban öszegyűlt Zeiveny közgyűléséből hozott szellemi gerjesztő kovász hatása alatt a német lipcsei evang. templom javára „Dámy a Husáry” című németből fa nyarított darabot hoztak színe Krno János és társai. minden valószínűség szerint az előadás előtt párnappal eltávoztott Valasek Pavel — Krno János volt princiipális — szellemi újmutatására A mulatság a mult

hó végén látott lámpavilágot és tánczvilágommal vol egybekapcsolva. A darabot — úgy mondják — sikerrel ádták elő. A négyest 24 pár tánczolta. A mulatság tisztességesen is végződhetett volna, hanem hát nem ez volt a cél. Tisztetének kellett lenni A lólabb hogyan maradhatott volna a köpenyeg alatt? A széles kedvre kerekedett Krno Mihelyt alkalom kínálkozott, a különösen reggel felé, elkezdtek a „Hej Slováci” és a „Venček” ismeretes kedves dalait énekelni. De szerencsére megjelent a színi előadásban egy néhánybazi is — egyebek közt Z. G. közjegyző — a kik, kiszólitva a venceseköl arany ifjúság köréből Pityó muzsikust és legényeit, rábuzatták az „Isten áldd meg a magyart!” A hazafiatlan tüntetések különben is Lip-tóban meggyeszerre annyira lábra kezdenek kapni, hogy a figyelmes szemlélő, kit ép látó és halló érzékekkel áldott meg a természet, konstataálni képtelen, miszerint a pánszlávizmus Liptóban hatalmasan terjed. A vakációra hazakerült ifjak, kik Budapestén, Cseh és Morvaországban járnak iskolába, minden alkalommal tüntetőleg viselték magokat a magyar ellen, a hol tebetették, kigúnyolták, a hol lehetett, öszegyűleteket tartottak, a melyen a szlavizmusnak a magyar nemzeti szellem ellen tüntetve, ovációkat rendeztek. (F. N.)

Iparosok figyelmébe. Elvi jelentőségű határozatot hozott a belügyminiszterium. Az ipartörvény értelmében tudvalevőleg, ha egy iparos elhagyja iparhatóságát területét és más helyen nyit üzletet, köteles az új üzlet nyitásától kiszabott díjakat fizetni. E szabály alól csak a főváros területe van kivéve; itt ugyanis új díjak nem fizetendők, csupán bejelentés tételére van kötelezve az iparüzlettulajdonos. Eddig 4 frtos bélyeg kellett az ilyen bejelentéshez, de most a belügyminiszterium elrendelte, hogy csak 50 kros bélyeg használódjon.

Román fészkelődések. Abrudbányán a románok — mint a kolozvári „Ellenzék” egy barátja írja — egyre másra gyűléseznek. Egyes fenyegetések is hallatók a magyarok ellen. Az ott lakó magyarság komoly aggodalomban él és kitöréstől tart. Szászvároson pedig Eugén Green kereskedésében a Kubistolában tanuló oláh ifjúság egész oláh konferenciákat tart és nemzeti italuk: a pálinka mellett szedik begyeikbe azokat az eszméket, melyeket a nagy szebeni és brassói oláh lapok terjesztenek, és mely lapokkal maga a kereskedő is kedveskedik az oláh ifjúságnak.

Dálestély. A b. gyarmati női dalkör és férfi dalgylet legközelebb tartott választmányi ülésében elhatározatott, hogy decz. hó 5 én dálestély rendeztetik a megyebáz nagytermében. Mint értesülünk ezen dálestélyen Gr. Degenfeld Lajosné szül. Dessewffy Ilona urbölgy is, a női dalkör tisztelt elnöke, részt fog venni.

Mennyit füstölünk el? A dohányjövődék a mult évben elárúsított 877,179,660 darab szivart, 12,493,848 kilogramm pipadohányt. Nem tartozik ugyan a füstöléshez, de mint érdekes adatot felhozuk, hogy a mult évben elfogyasztott 106,532 kg. burnót. Feldolgoztatt 11,516,322 kg. belföldi s 3,518,400 kg. külföldi dohány. Belföldön gyártott: 799,135,845 db. szivar, 14,657,792 kg. dohány és 74,836 kg. burnót. Külföldről behozott: 3,846,596 kg. dohány és 2,018,350 kg. szivar. Minden ágánál nagyobb volt az import és a gyártás tavaly, mint 1883 ban; csak a burnó gyártása s eladása apadt ismét és pedig a gyártás 10,000, az elárúsítás 6000 kgrammal. A dohányjövődék több mint húsz millió forint tiszta jövedelmet hozott az államkincstárnak.

Új posta. Felső Ludány községében új posta lépett életbe.

ESZARNOK.

Fenséges.

(Folytatása és vége.)

Azon lelki tulajdonságok között, melyek az embert oly fenségesé teszik, minők a természet csodás alkotásai, legkiválóbb a rettenetelenség. Csaknem is teni vonás, dacz az ellen, a mivel szemben tehetetlen. Mily megvetendő ezzel szemben a kegyetlen s oly gyáva Nero, III. Rikárd sat.

A hatalmas ésrés apotheoizist találjuk Horácz örök dicső ódájában.

Igy hangzik e soba nem feledhető részlet:

Justum ac tenacem propositi virum
Non arder civium prava jumentum,
Nec vultus instantis tyranni,
Mente quatit solida, neque Auster.

Si fractus illabatur orbis,
Impavidum ferient ruinae!

Hogy a „fenséges” egyetlen egy lépésnyire van a nevetség, arról épen a nagylökűség vonásának használatára tesz tanuságot a modern irodalomban, mely nem annyira érzi, mint affectálva e hatalmas érzést. Hogy példákkal éljünk: nevetségesek a jólétől, nagyobb pénzösszegekről csaknem ok nélkül lemondó alakok. Jókai Mór az „Egy az Istenben” bizonyára nem gondolta meg, mily nevetség a bányásznevű lett herczegnő, midőn a szükség napjaiban, visszautasít jogos négyezerézer forintnyi öszegget. Tóth Kálmán „Kis hőbortos” című vigjátékában a tanár, ki köztársaszer forriot dob wandalloba, csak azért, mert menyaszonya a felhevülés egy perczében szeretne szegény maradni.

Hugó Viktor „1793.” cz. művében a „Convent”-e leírásában jelöli ki a borzasztó és fenséges érzéseinek küdelmöt: „Bizonyos szent borzalom környezi mind azt, a mi nagy. Könnyű megcsodálni a középserűet és a dombokat; hanem a mi szorfolótt kimagasló, legyen az egy szellem, vagy egy hegy, egy gyűlekezet, vagy egy remekmű, — közelről mindenik megdöbrent. A mi szorfolótt kimagasló, tulzottnak látszik. Feljutni oda mindig fárasztó. Az embernek elful lélek zete, midőn a sziklafalra kuszik, elcsuszik a meredőlyen, megcsúsz a kiálló, érdes szirtkezen, melyek pedig megannyi szépségek; a tajtékzó patak örvény közel-

létét jelzi; az ormot felbök takarják; földmászni ép oly borzastónak tetszik, mint alábukni. Innen van, hogy nagyobb ilyenkor az iszony a csodáltnál. Szakácsné érzéke fog el, irtóznak a nagyzerűtől. Látnak az örvényt, de nem látjuk a főszéget; látjuk a szörnyet, de nem látjuk a csodást." *Gáspár Imre.*

Apróságok.

Palócs okoskodás esős időben. Ha ma esik, az jó; ha holnap is esik, az már baj; de ha már holnap után is esik, ... arról se lehetünk!

Diák okoskodása. (Megjegyzendő, hogy a diák a pamlagon elnyújtva hever és ásit.) Koromban — így szól — az ember aránylag milyen keveset is dolgozik. Így takarítjuk mi meg a sok munkacört későbbre!

Előtalálta. Mindjárt sejtettem, hogy kegyed az operától való. Az az ezüst csengést hang, az a ki fejtegetlen bűnbűj. No és mi a szakmája? Fodrászod vagyok az udvari dalműszínháznál — felelé szemle állva a kérdézt személy.

A leleményes tolvaj. Asszony: — Te já-

nos, micsoda zörgés volt ez? Nézz az ágy alá. Nem valami tolvaj rejtőzött-e el alatta? Férfj: — Tolvaj, őb te ostoba bizonyosan a Borzas. (Kutya.) A férj erre mégis az ágy alá nyúl. Az ott rejtőzködő tolvaj megnyalja a kezét, mintha csakugyan a Borzas volna. A házaspár aztán természetesen nyugodtan alszik tovább. Másnap reggel veszik csak észre a megmagyarázhatatlan csodát, hogy teljesen ki vannak rabolva.

A bizonyos ismertető jel. Szobalány Lina ma láttam a káplárját. Szakácsné: Az lehetetlen, hisz azt mondta, hogy ma őt fog állni. Szobalány: Már pedig az ő volt. Kék kabátban volt fehér nadrágban és ... Szakácsné: És mi még? Szobalány: Hat egészen részeg volt. Szakácsné: Akkor már bizonyosan ő volt a gazember!

Kicsit elhibázta. Udvarló: Szabad tudnom Berta nagysám kegyed idősebb-e vagy nővére: Ma riska kizasszony? Berta: Er vagyok idősebb, de csak egy hónappal!

A vendéglőben Vendég: De ugyan hogy hozhat már maga nekem ilyen gyalázatos ételt? Ennél rosszabb már nem lehet a világon! Pincér: Oh kérem alássan, ez nem olyan nagyon rossz. Ennél még sokkal rosszabbat is hozhatok, ha méltóztatik parancsolni!

— Sértett önértet. Egy előkelő család becsese a szakácsnővel perlekedik: — Ez már sok! Ha így folytatja, kénytelen leszek a vendéglőben étkezni! — De kérem ... — Semmi „de”. Ön olyan spárgát talál nekem a minővel még a gazdáját sem merie volna megkínálni!

Nyílttér.*

B Gyarmati lakásomról f. hó 15-én egy nagy színi 9 hónapos vizela kutya (kan) mely „Cesar” névre halgat — elveszett.

A megtalálót igen kérem legyen szives ezen ebet nekem b. gyarmati lakásomon átadni, vagy postai elbárgazító értesítést hozzám juttatni.

Az erre reflectáló feltalálónak öszoze költségei megtérítésén kívül 5 frt jutalmat biztosítok.

B. Gyarmat 1885. október 23-án.

Tornyos György.

* E rovatban foglaltakért nem vállal felelősséget a Szerk.

Felelős szerkesztő:

Horváth Danó.

HIRDETÉSEK.

HIRDETMÉNY.

A balassa-gyarmati Népbanknál elzálogosított mindazon arany, ezüstnemű nemkülönböztetve értékpapirokból álló zálog tárgyak, melyekért a kamat 1885. évi július hó 30-ig lefizetve nem lett 1885. évi november hó 5-én esetleg következő napokon mindenkor délután 6 órakor az intézet helyiségében nyilvános árverés mellett elfognak adatni.

Arverés alá kerülnek az alább jegyzett számú zálog tárgyak és pedig:

Zálog könyv lap	Betét szám	Zálog könyv lapja	Betét szám	Zálog könyv lapja	Betét szám	Zálog könyv lapja	Betét szám	Zálog könyv lapja	Betét szám	Zálog könyv lapja	Betét szám	Zálog könyv lapja	Betét szám	Zálog könyv lapja	Betét szám
I. 2	2121	I. 152	6542	I. 235	1113	I. 310	7327	II. 88	9072	II. 155	3033	II. 231	7868	III. 7	3113
" 7	3029	" 157	3708	" 241	1897	II. 21	7309	" 91	11095	" 156	11401	" 239	9001	" 8	8764
" 28	10560	" 160	6333	" 243	11968	" 26	9091	" 94	6169	" 157	2390	" 242	9781	" 10	6556
" 49	11674	" 161	1264	" 245	10659	" 29	6111	" 95	12482	" 161	9660	" 243	5576	" 12	3826
" 50	10252	" 162	4676	" 251	4156	" 30	12320	" 96	35	" 162	7016	" 245	12236	" 17	4074
" 53	4323	" 164	9571	" 253	4926	" 32	10786	" 97	4538	" 163	8055	" 247	536	" 18	3608
" 56	8871	" 168	2805	" 255	3224	" 35	11699	" 101	3820	" 167	2895	" 250	8273	" 26	6753
" 58	806	" 170	10275	" 259	3878	" 38	4044	" 103	2897	" 169	11391	" 254	1846	" 29	15
" 60	7574	" 171	1212	" 261	4744	" 46	11474	" 106	3745	" 171	4082	" 255	8036	" 35	6896
" 64	8208	" 176	6697	" 263	5545	" 47	569	" 108	288	" 174	939	" 257	3361	" 36	10352
" 93	9322	" 183	7367	" 265	2726	" 51	11005	" 111	9704	" 175	8271	" 260	9852	" 38	10606
" 97	451	" 185	11086	" 267	907	" 57	10499	" 121	7971	" 176	5588	" 267	11244	" 53	6976
" 98	2429	" 195	8462	" 270	3535	" 59	7257	" 125	11570	" 182	52	" 269	5549	" 54	4165
" 105	11753	" 196	1983	" 276	11584	" 61	7456	" 126	11096	" 185	763	" 274	8978	" 59	3242
" 110	9899	" 199	3994	" 280	903	" 65	4455	" 127	742	" 186	3202	" 276	1420	" 60	3243
" 111	10623	" 203	4018	" 81	1194	" 67	6715	" 128	8845	" 206	2775	" 278	6372	" 62	3360
" 113	1046	" 208	11915	" 282	4401	" 68	492	" 129	11586	" 209	5661	" 283	7943	" 67	3576
" 121	11756	" 212	11871	" 289	10911	" 75	7381	" 132	6952	" 215	3773	" 289	6765	" 69	10460
" 127	7120	" 219	6186	" 291	914	" 76	11788	" 35	423	" 216	10465	" 291	631	" 70	9300
" 131	11486	" 221	3879	" 301	6801	" 77	463	" 138	511	" 218	5405	" 294	673	" 79	9273
" 139	8291	" 227	743	" 302	9443	" 78	2369	" 140	12513	" 219	6658	III. 1	8272	" 86	1940
" 147	6909	" 232	9490	" 304	5811	" 82	7110	" 152	8907	" 225	10324	" 3	3656	" 98	2528
" 148	3 51	" 234	11872	" 307	4049	" 83	5185	" 154	9780	" 227	9779	" 6	3362	" 103	2662

Kelt B. Gyarmaton, 1885. október hó 21-én.

Reményfy József,
igazgató.

Étterem megnyitás.

Van szerencsém, a n. é. közönség tudomására hozni, hogy a „Zöldfa” (Zichy) szálloda éttermét átvettem, s azt folyó 1885. évi október hó 15-én megnyitottam.

A főváros első rangú szállodái és éttermeiben, úgy az ország nevezetesebb fürdőhelyein mint üzletvezető szerzett tapasztalaim nyomán kezeskedem, hogy éttermemben és azon kívül jó és izletes ételek és italok gyors és olcsó kiszolgáltatásáért.

Vállalkozom lakodalmi és társas ebédek rendezésére; úgy szintén havi bérlet mellett éttermemben s azon kívül ételeknek ötlapszerűtől választ mellett kiszolgáltatására.

Midőn magam a n. é. közönség kegyes pártfogásába ajánlanám maradtam

B. Gyarmaton, 1885. évi október hó 16-án. A n. é. közönség alázatos szolgája:

Győrffy János,
étterem tulajdonos.

233 — 885. közgy.

Pályázat.

Losonc r. t. városi közönségét lemondás folytán végleg üresedésbe jött óvó tanítói állomás betöltésére melylyel évi 500 frt tisztí fizetés, szabad lakás és a landiak egy részének élvezete van egybekapcsolva. pályázat nyitattik azon kijelentéssel, hogy pályázók kérvényeiket képesít bizonyítványokkal és 10 városi képviselőnek ajánlatával ellátva folyó 1885. évi november hó 4-én reggeli 9 órakor megnyitandó választó közgyűlést megelőzőleg a polgármesternél beadják.

Kelt Losoncban a városi képviselő testületnek 1885. évi október hó 7-én tartott közgyűléséből.

kiadta:
Draskóczy Eda,
főjegyző.

Hirdetmény.

A balassa-gyarmati takarékpénztárnál elzálogosított s folyó 1885. június 30-ig lejárt arany, ezüst s egyéb kézi zálog tárgyak, folyó 1885. október 26-án s szükség esetén az ezt követő napokon délutáni 2 órakor az intézet hivatalos helyiségében tartandó nyilvános árverés útján elfognak adatni.

Az eladandó tárgyak számai:

IV. 3, 5, 12, 16, 20, 21, 23, 25, 30, 33, 34, 37, 42, 65, 67, 79, 85, 86, 98, 108, 110, 117, 143, 167, 176, 178, 258, 262, 271, 276, 320, 376 és 383.

V. 8, 9, 11, 12, 13, 18, 34, 40, 41, 48,

49, 51, 57, 58, 59, 60, 65, 66, 68, 70, 71, 72, 74, 75, 78, 83, 91, 96, 98, 100, 102, 103, 104, 108, 111, 113, 123, 124, 125, 127, 132, 134, 137, 138, 139, 149, 154, 158, 160, 161, 162, 163, 165, 166, 171, 175, 178, 188, 189, 192, 200, 214, 219, 221, 226, 231, 234, 238, 248, 249, 265, 267, 274, 275, 278, 287, 291, 297, 314, 324, 327, 337, 339, 340, 344, 345, 252, 355, 356, 360, 363, 367, 375, 379, 382, 390, 391, 394, 404, 411, 417, 425, 428, 429, 432, 433, 434, 442, 443 és 454.

B. Gyarmat, 1885. évi október 4-én.

A b. gyarmati takarékpénztár igazgatósága.

Haszonbéri hirdetmény.

Kiskorú Mész Boldizsárnak az erdőtarcsai határban fekvő mintegy 285 holdattevő birtoka gazdasági épületekkel és a regále joggal együtt 1886. évi január 1-ől számított egymás után következő 3 évi időtartamra Halász Mózes gyám által Erdő-Tarcsán a faluházánál a f. évi december 1-én megtartandó árverésen haszonbérbe adatik.

Árverezni szándékozók az árverésen 500 frt bántpénzzel ellátva jelenhetnek meg.

Felvilágosításokat ad egyéb tekintetben

Halász Mózes gyám Erdő-Tarcsán.